

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

Tantes

toneelstuk

Rudy Geldhof

Personages

De tantes	Clémence Estelle Victoire
De nichtjes	Clara Adrienne Edmée

Max, de broer van de nichtjes
Mijnheer Dufour, broer van de tantes en vader van Max en de nichtjes
Marie, de jonge echtgenote van Max
Raymond, jeugdvriend van Max
Edmond en Evarist Verstratsje, neven van Marie
Floorke, de koetsier van mijnheer Dufour
Jan, koetsier en stalknecht van Raymond
Manse, de oude meid van Raymond
Tieldeken, het jonge hulpje van Manse
Dokter
Eemlie, dienstmeisje familie Dufour
Pastoor
Soeur Perpétue

Plaatsen van handeling

Interieur

Gang woning familie Dufour
Eetkamer familie Dufour
Salon familie Dufour
Slaapkamer Adrienne
Salon woning tantes
Woonkamer Raymond
Salon woning Max
Gang woning Max
Slaapkamer Max
Kerk
Biechtstoel
1ste Gang gesticht
2de Gang gesticht
3de Gang gesticht
Kamer gesticht Adrienne

Exterieur

Landweg
Verlaten steenweg
Tuin tantes
Tuin familie Dufour
Haag tuin familie Dufour
Erf boerderij Raymond
Woning familie Dufour
Straat woning familie Dufour
Woning Max
Kerkhof
Krankzinnigengesticht

Clara (Band) Gij hoeft niet bang te wezen. Mij zullen ze wel onterven, maar u niet. Integendeel, ge zult erbij winnen, ge zult ook mijn deel krijgen!
Hij blikte mij aan of hij een gekke voor zich had. Hij snoof als een nijlpaard, zijn ogen laaiden.
En doe maar niet zo boos tegen mij, want ook ik word een erf tante, voer ik met wrange zelfbespotting voort. Ja, zeker, ik, en ook Adrienne, en ook Edmée: wij zijn Tantes... Tantes... die nooit zullen trouwen, even goed als de anderen; en van wie uw kinderen moeten erven, later, als gij ons maar niet ontstemt, als ge maar niet, als nu, onbeleefd en grof tegen ons zijt.

(Live. Ondertussen nemen acteurs plaatsen in)

(Band) Het feestmaal liep naar zijn einde... Enkele heren hadden alvast een sigaar opgestoken en de blauwe rook kringelde licht langs de verhitte gezichten heen en bleef hier en daar hangen, als een doorschijnende sluier, om het kapsel van de dames.

Het wazig-grijze licht van de novemberdag stierf langzaam weg en de verste hoeken van de ruime eetkamer werden schemerig. De silhouetten van de jonggehuwden, die naast elkander met de rug naar een der ramen zaten, begonnen zich donker tegen 't lichtvlak te omlijnen. Het nagerecht was gebruikt en de glazen bleven halfvol staan en werden niet meer bijgevuld noch leeggedronken. Eenieder werd moe en was verzadigd. Op sommige plaatsen klonk het gesprek nog levendig en opgewonden, maar de meesten zaten strak en stil, wachtend naar wie 't sein zou geven om de benauwde kamer te verlaten.

1 – Interieur – Eetkamer familie Dufour

Geroezemoes van stemmen tijdens het bruiloftsmaal van Max en Marie. Naast de jonggehuwden zijn aanwezig: mijnheer Dufour, de "nichtjes" Clara, Adrienne en Edmée, de "tantes" Clémence, Estelle en Victoire, de wat lompe Edmond en Evarist Verstratsje, en de vlotte vrijgezel Raymond. Verder een aantal verre verwanten.

Adrienne zit rechtover Raymond. Haar zusters Clara en de wat ziekelijke Edmée zitten naast haar, rechtover de Verstratsjes. Er wordt alleen nog wat genipt van koffie en likeurtjes. De mannen roken sigaren. De Verstratsjes en een paar verre verwanten liggen wat lui in hun achteruitgeschoven stoelen. De tantes en de nichtjes zitten keurig rechtop. Een kelner loopt rond de tafel met een fles likeur. De Verstratsjes laten zich bijschenken, de andere aanwezigen maken afwijzende gebaren.

Raymond heft zijn glas in de richting van Max.

Raymond (Joviaal) Het was een uitstekende feesttafel, Max. Voor mij moogt ge na uw huwelijksreis direct nog een keer trouwen.

Max (Vriendelijk) Eén keer trouwen zal wel genoeg zijn...
(Teder tot Marie) ... nietwaar Marie.
(Tot Raymond) Het is nu aan u om eens voor een trouwfeest te zorgen.

Raymond Trouwen! Daar is geen haast bij! Daarbij, om te trouwen moet ge met twee zijn.

Raymond lacht en merkt de verliefde blikken van Adrienne niet op.

Evarist Verstratsje

Pas toch maar op: ge kent het spreekwoord: van trouwen komt trouwen.

Edmond Verstratsje

Ja. Er is hier geen tekort aan huwbare partijen.

Edmond Verstratsje lacht. Adrienne wendt blozend haar blik af van Raymond. Geroezemoes van stemmen. Marie is moe en vleit zich tegen Max aan. Max staat op.

Max

Papa, het is onze tijd.

Mijnheer Dufour staat ook op. Hij kijkt op zijn uurwerk.

Dufour

Ja, uw trein...

Mijnheer Dufour staat er wat onwennig bij.

Dufour

Allons, bon voyage.

Mijnheer Dufour omhelst Max, dan Marie.

Dufour

Bon voyage et heureux retour.

Geroezemoes van stemmen, terwijl alle genodigden opstaan van tafel en zich in groepjes naar Max en Marie begeven. Max en Marie nemen afscheid. Er worden eerst handen gedrukt met verre verwanten. Max en Marie staan ineens voor de tantes.

Max

(Onderdanig) Tante Clémence...

Clémence

(Hem strak in de ogen kijkend) Max, zult ge goed voor alles zorgen, dat wij nooit anders dan eer en deugd van uw huwelijk beleven?

Max

Ja, tante.

Clémence

En gij ook, Marie?

Marie

(Onder de indruk) Ja, tante, ja.

Clémence

Het moet een schoon huwelijk worden, geen zottospel.

Max en Marie omhelzen de drie tantes. Tante Clémence en Victoire doen dit uiterst koel. Tante Estelle is hartelijker.

Estelle

(Fluisterend) En veel geluk en plezier op uw reis.

Geroezemoes van stemmen, terwijl Max en Marie afscheid nemen van de overige verre verwanten en de Verstratsjes. Max en Marie komen bij Raymond en de drie nichtjes.

Raymond (Lachend) En zo verliest men zijn beste vriend. Maar na de reis komt ge me bezoeken, Max. Dan rijden we er weer eens op uit.

Max Afsproken.

Max en Marie nemen afscheid van Clara en Edmée, die erg ontroerd zijn.

Clara En niet vergeten te schrijven, Max.

Max Natuurlijk niet. Au revoir.

Dan omhelzen Max en Marie Adrienne, die haar ontroering nauwelijks de baas is.

Adrienne Oh, wat ben ik blij voor u, Marie.

Marie Van zodra we terug zijn, kom ik u alles vertellen van de reis. Tot ziens, Adrienne.

Max draait zich nog even om naar het voltallige gezelschap.

Max Au revoir.

Dufour, Raymond, Verre verwanten
Au revoir. Bon voyage. Au revoir.

Adrienne loopt Marie ineens achterna.

Adrienne Oh, Marie. Mag ik u helpen met aankleden?

Marie Ja.

Marie verlaat gearmd met Adrienne de kamer. Max volgt hen.

2 – Interieur – Slaapkamer Adrienne

Adrienne houdt de bruidsjaпон van Marie voor zich en bekijkt zich dromerig in een spiegel. Marie heeft een mantelpakje aan. Adrienne legt de bruidsjaпон op het bed, ze is een beetje triest.

Marie Waarom kijkt ge zo triestig, Adrienne? Trouwen is niet triestig.

Adrienne Oh, Marie. Als ge wist hoe ik u benijd.

Marie Op een dag komt ook uw beurt.

Adrienne Ja, als ik veel geluk heb. Wij zien hier nooit iemand, buiten op een trouwfeest of een begrafenis.

Marie Hij is er toch. En hij zit zelfs rechtover u.

Adrienne (Triest) Dat heb ik zelf zo geschikt met de plaatsen. Wat helpt het. Hij bekijkt me niet eens, mijnheer Raymond...

Marie (Teder) Adrienne...

Max (Off) Marie!

Marie Kom.

3 – Interieur – Eetkamer familie Dufour

Adrienne komt binnen en neemt opnieuw plaats rechtover Raymond.

Raymond Partis, mademoiselle?

Adrienne (Haar ogen neerslaand) Partis.

Raymond Zijt gij altijd zo stil, gij en uw zusters? Uw broer was niet zo 'n stille.

Adrienne glimlacht bedeesd.

Edmond Verstratsje
Hij zal nu ook wel verstillen, nu hij getrouwd is. Adieu de leute en het vrijgezellenleven...

Evarist Verstratsje
(Zijn glas leegdrinkend) Dat zal maar zijn tijd duren, tot het nieuwe er af is. Ik geloof dat er een gat is in mijn glas.

Edmond Verstratsje
In het mijne ook.

De Verstratsjes lachen hartelijk. Evarist neemt de fles likeur en schenkt bij. Raymond houdt zijn hand boven zijn glas. Tante Clémence kucht afkeurend. Edmond Verstratsje waagt het op een ietwat spottende wijze haar kuchje na te bootsen. Tante Clémence staat op, gevolgd door Victoire en Estelle.

Clémence (Tot mijnheer Dufour) Het is ook onze tijd.

Dufour Déjà!

Clémence Wij willen voor het donker thuis zijn... (Met een afkeurende blik in de richting van de Verstratsjes) ... en ik geloof dat iedereen genoeg heeft.

Mijnheer Dufour en de andere aanwezigen staan direct op. Tante Clémence en Victoire drukken hem koel de hand tot afscheid, terwijl Adrienne rap de mantels van de tantes gaat halen. Tante Estelle glimlacht gemoedelijk.

Estelle We hebben ons best geamuseerd, best geamuseerd.

Clara, Adrienne en Edmée helpen de tantes zeer toegewijd in hun mantels.

Clara Zorg goed dat ge geen kou vat, tante Clémence.

Edmée Vergeet uw bont niet om te slaan, tante Victoire.

Voor tante Estelle zijn al die plichtplegingen overbodig. Zij doet haar mantel aan zonder de hulp van Adrienne, die ze een kusje geeft. Tante Clémence, Victoire en Estelle verlaten de kamer. De andere genodigden staan er wat onwennig bij en voelen zich verplicht eveneens op te stappen.

Raymond Wel dan... nogmaals gefeliciteerd.

Raymond en de andere genodigden drukken mijnheer Dufour en zijn dochters de hand. Raymond bekijkt Adrienne nauwelijks.

Raymond Mademoiselle.

Adrienne kijkt Raymond teleurgesteld na. Raymond is direct in een geanimeerd gesprek verwickeld met de Verstratsjes. Mijnheer Dufour en de genodigden verlaten de kamer. Daar staan de drie zusters nu, verloren tussen de tafels met etensresten.

4 – Interieur – Salon familie Dufour

Clara, Adrienne en Edmée komen uit de eetkamer. Ze nemen plaats op hun stoelen bij het raam, waar hun handwerkjes liggen. Ze nemen ze lusteloos op, maar werken er niet aan. De gedempte stemmen van de kelners en de geluiden van het afruimen van de tafels zijn hoorbaar. Adrienne staart weemoedig voor zich uit.

Clara (Na een poos) Zouden ze nu al op de trein zitten?

Adrienne knikt, in zichzelf gekeerd, alsof ze Max en Marie ziet op de trein.

Clara Dat moet toch iets zijn, zo 'n huwelijksreis.

Adrienne (Zacht) Ja...

Clara Altijd te samen...

Adrienne knikt langzaam.

Adrienne Voor altijd...

Edmée Marie heeft geluk...

Adrienne knikt langzaam.

Clara Het moet maar triestig zijn, ongetrouwd blijven, zoals onze tantes.

Adrienne (Beslist) Zoals hen, zal ik nooit worden!

Clara Dat is gemakkelijk gezegd.

Mijnheer Dufour komt binnen.

Dufour (Opgewekt) C'était une belle journée. Une belle journée.

Clara (Onverschillig) Oui...

Dufour Max a fait un excellent choix! Une jolie fille, une belle fortune, et des espérances!

Clara (Geïrriteerd, bitter) Des espérances! Ik hoop dat ook wij dat geluk eens mogen proeven.

Dufour Tijd genoeg voor u, tijd genoeg.

Clara (Vinnig) Ja, voor ons is er altijd tijd genoeg! Ik ben dertig, Adrienne is achtentwintig, en ...

Dufour Qu'est-ce que ça prouve.

Clara Er is hier niets voor ons, niets!

Dufour Pas si fort! Les servantes! Voyons, du calme. Na zo 'n diner! Il était bon, hein. Wat denkt gij er van, Adrienne?

Raymond (Band) Partis, mademoiselle?

Adrienne Partis.

Raymond Zijt gij altijd zo stil, gij en uw zusters? Uw broer was niet zo'n stille.

Clara (Live. Ondertussen komt vader op met brieven)
 Er kwamen telegrammen, prentkaarten en brieven van de jonggehouden. Een telegram uit Brussel dat zij daar goed angekommen waren; een tweede telegram dat zij naar Parijs vertrokken; dan diverse prentbriefkaarten en twee brieven: één voor vader en een gezamenlijke voor ons, de drie zusters. Zij waren gelukkig: over en over gelukkig; wij hadden nooit gedacht dat twee mensen op aarde zo volkomen en volmaakt gelukkig konden zijn.

Adrienne (Leest) "Max is zo goed, zo ingoed en lief voor mij"

"Wie zou niet goed en lief zijn voor zulk een engel van een vrouwtje?" schrijft hijzelf verder in de brief!

- Clara De trouwers reisden verder; zij hadden Parijs verlaten en toefden nu aan de Rivièra. En de brieven die daar vandaan kwamen spraken van wonderen, van een paradijs op aarde, zoals geen mens zich kon verbeelden die dat niet in werkelijkheid had aanschouwd en meegeleefd. 't Was om erbij te knielen en te bidden; en daarin een luxe, een weelde, nog veel meer dan te Parijs; een leven van genieten en verkwisten of er niets dan miljonairs meer op de wereld rondliepen.
- Adrienne Marie heeft een kostuum tailleur en een hoedje laten maken in Parijs. En ze zijn aan de Rivièra geweest. Het is daar nog veel vrolijker en luxueuzer dan in Parijs, schrijven ze.
- Clara En Max heeft gespeeld, op de bank van Monte-Carlo.
- Adrienne En hij heeft driehonderd frank gewonnen!
- Dufour Stommitieit. Dat hij maar niet te veel schrijft over dat geldspelen aan de tantes.
Adrienne wijst een passage in de brief aan.
- Adrienne En ze zijn bij de Paus in Rome geweest! Op audiëntie! Kijk.
- Clara Ze hebben hem gezien van heel dichtbij, omringd door kardinalen.
- Dufour (Leest voor) Marie durfde haast niet op te kijken. Eén moment keek Zijne Heiligheid mijn richting uit, toen begon mijn hart te bonzen en durfde ook ik de ogen niet meer opslaan.
- Edmée De Paus! Ze hebben de Paus gezien!
- Dufour (Leest voor) Nu staan we op het punt terug te keren, we doen alleen nog even Parijs aan. Het wordt tijd dat we thuis zijn, mijn advocatenpraktijk wacht op me en Marie voelt zich niet te lekker. Het is niets ergs, we vertellen u wel alles als we terug zijn...
- Mijnheer Dufour houdt op met lezen. Adrienne grabbelt de brief uit zijn handen. Samen met Clara en Edmée overleest ze in stilte een aantal passages. De deur wordt geopend door het dienstmeisje, die de tantes binnenlaat. Mijnheer Dufour en zijn dochters kijken op van dit onverwacht bezoek.
- Clémence Ah, ik zie dat gij ook een brief hebt gekregen.
Tante Clémence neemt de brief onmiddellijk beet en begint te lezen.
- Dufour Ha, Clémence. Gij ook?
- Estelle (Enthousiast) Wij ook! De Paus! Ze hebben de Paus gezien!

Victoire   Wat een eer! Oh, als ik er aan denk!

Dufour   Doe uw mantels toch uit.

Clémence   Nee, nee. We hebben geen tijd.

Estelle   Dat kan niet anders dan een schoon huwelijk worden. De Paus!

Clémence   Ja, maar over Parijs en de Rivi... Riviera heeft Max ons niets geschreven. En ook niet dat Marie niet te best is. Als ze terug zijn, stuur ze dan direct naar ons.

Dufour   Natuurlijk.

Clémence   Ik vind het ongepast om voor de Paus te verschijnen, tussen twee bezoeken aan Parijs in.

Dufour   Bo, bo. Ik faut bien que jeunesse se passé.

Estelle   Het is toch een eer. De Paus!

Clémence   Een eer die lastig om dragen is. Nu Max de Paus gezien heeft en getrouwd is, zal hij zijn vroeger leventje maar beter stopzetten. Dat paardrijden en jagen met die mijnheer Raymond!

                Adrienne kijkt bang op.

Dufour   Och, die Raymond heeft al nieuwe vrienden gevonden, die twee neven van Marie, de Verstratsjes.

Clémence   (Vol misprijzen) Ja, soort zoekt soort. Kom, wij hebben wat beters te doen.

5 – Interieur – Slaapkamer

Adrienne friemelt zenuwachtig een de bedsprei.

Clara   (Off) Adrienne! Waar zit ge toch? Max en Marie zijn terug!

Adrienne komt tot bedaren. Ze blaast een moment uit en loopt blij lachend in de richting van het huis.

6 – Interieur – Eetkamer familie Dufour

Adrienne loopt onstuimig naar Max en Marie, die omringd zijn door mijnheer Dufour, Clara en Edmée. Adrienne omhelst Max en Marie. Marie heeft een modieus mantelpakje aan, en een hoedje met een fel oranje strik. Max lacht zelfverzekerd.

Adrienne   Eindelijk zijt ge terug, Marie. En wat een mooie tailleur. En uw hoedje!

Dufour Ik vind u anders maar vermagerd, Marie, en bleek. Max schreef dat ge ziek waart.

Max Niet ziek, wat ongesteld. Maar misschien hoort dat bij de omstandigheden.
Mijnheer Dufour en zijn dochters kijken niet-begrijpend op.

Clara Hoe... hoe bedoelt ge?

Max Wel, hoe gaat dat als men getrouwd is?

Clara Oh.

Marie Ik weet het nog niet zeker.

Clara (Stil) Nu al?

Opnieuw een onwennige stilte. Dan begint mijnheer Dufour nerveus, onbedaarlijk te lachen.

Clara Maar papa.

Mijnheer Dufour houdt op met lachen.

Adrienne (Tot Marie) Nu moet ge alles vertellen. Over Parijs, Monte-Carlo...

Dufour Eerst moeten ze de tantes bezoeken. Ze hebben het speciaal gevraagd.

Max Natuurlijk.

Adrienne Ik ga mee!

Dufour (Tot Max) En vertel hen alleszins van Marie's... ongesteldheid. Dat ze het van geen derden moeten horen.

Marie Ja, maar...

Max legt een geruststellende hand op Marie's schouder.

Max We vinden wel een gepast moment om het te zeggen.

Clara Zoudt ge die strik niet van uw hoedje nemen? Ge weet hoe de tantes zijn.

Max (Lacht) Ze moeten er maar tegen kunnen. We komen uit zonnige zuiden!

Clara (Live. Ondertussen scène klaarmaken voor woonkamer tantes)
Vader reed niet mee; er was geen plaats in het rijtuig. Ook achtte hij zijn tegenwoordigheid niet absoluut noodzakelijk.
Wij reden naar de tantes, op bezoek...

Geen van ons allen had er de minste zin in, maar wij voelden en begrepen allen, dat het geen dag langer mocht worden uitgesteld; dat het moest. Maar hoe wanneer zal ik het hun nu toch zeggen? vroeg Marie voor de zoveelste maal.

Als het te pas komt! herhaalde ik, ook voor de zoveelste maal.
Maar als het niet te pas komt?

7 – Interieur – Salon woning tantes

Het hoedje met de uitbundige strik wordt met verbazing bekeken door tante Clémentine en tante Victoire. Tante Estelle glimlacht vertederd. Tegenover hen zitten Max, Marie, Clara, Adrienne en Edmée. Onwennige sfeer.

Clémence En ge hebt dus goed weer gehad.

Max Heel goed weer, tante.

Clémence En ge hebt een goede reis gehad.

Max Een heel goede reis, tante.

Tante Clémence blijft onthutst staren naar de strik.

Max Eh... wij hebben voor iedereen een souvenirkje meegebracht... uit Rome.

De ogen van de drie tantes beginnen te schitteren. Max haalt drie luxueuze rozenkransen te voorschijn.

Max Alstublieft tante Clémence, alstublieft tante Estelle, alstublieft tante Victoire.

De tantes nemen de rozenkransen in ontvangst, als waren het langverwachte liefdesverklaringen.

Max (Plechtig) Ze zijn gezegend door de Heilige Vader.

Clémence, Estelle, Victoire
(Sprakeloos) Oh. Oh. Oh.

Max En voor Eemlie heb ik ook iets mee.

Max haalt een kleinere rozenkrans te voorschijn.

Estelle En is die ook door de Heilige Vader gewijd?

Max Zeker, tante.

Clémence (Roept, opgewonden) Eemlie! Eemlie!

Eemlie, de meid, komt uit de keuken.

Clémence Kijk eens, Eemlie, wat mijnheer Max voor u uit Rome meeheeft.

Eemlie Een Paternoster.

Max Hij is in mijn tegenwoordigheid gezegend door Zijne Heiligheid de Paus.
Eemlie's handen beginnen te beven, ze veegt ze af aan haar schort.

Eemlie Maar mijnheer Max. Ik durf dat niet in mijn handen nemen.
Max legt de rozenkrans in haar handen. Eemlie begint onbedaarlijk te wenen.

Clémence Maar Eemlie toch.
Maar tante Clémence is zelf haar ontroering niet langer de baas en barst eveneens in tranen uit. Hetzelfde gebeurt met tante Estelle en Victoire. Ook Clara en Edmée wenen. Eén gezucht en geschrei.
Adrienne bekijkt triest dit hysterisch oude vrijstergeluk en begint dan ook stil te wenen, als om een eigen heimelijk leed.

8 – Extérieur – Tuin tantes

Clémence Max.
Max begeeft zich naar de tantes.

Clémence Ge weet Max, nu begint het serieus leven voor u. De vakantie is over.

Max Natuurlijk, tante. Binnen een paar dagen zit ik weer volop in mijn praktijk.

Clémence Dat uitrijden met die mijnheer Raymond, en dat...

Max (Snel) Daar zal ik geen tijd meer voor hebben, tante. Ge weet, ik heb ook plannen in de politiek.

Clémence En trek die twee neven van Marie niet te veel op. Het zijn lompe kerels.

Max Dat zijn wij ook niet van plan. Eh... in de eerstvolgende maanden zullen we toch niet veel bezoek kunnen ontvangen. Marie... eh... er is waarschijnlijk iets op komst... ge begrijpt...

Clémence (Onthutst) Meent ge... dat er al een kind moet komen?

Max (Pijnlijk glimlachend, onnozel) Dat denken wij toch, tante.
Tante Clémence kijkt Max verbijsterd aan. Tante Victoire gromt wat, en tante Estelle glimlacht schuw.

Clémence (Herpakt zich, mompelend) Gij moet het weten. Maar vertel dit nog aan niemand.

Max Nee, tante.

Clémence Surtout... surtout... laat er niets van merken aan de meid, die is zo babbelziek en het is waarachtig niet nodig dat zij zulke nieuwtjes in het dorp gaat colportereren.
(Koel) Au revoir.

Estelle (Hartelijker) Au revoir, Max.

Adrienne troost Marie.

Adrienne Maak u geen zorgen om de tantes. Zij verstaan dat niet. Zij zijn nooit getrouwd. Kom, lach eens.
(Band: paardengetrappel)

Raymond en de twee Verstratsjes.

Adrienne Och, god.

Raymond drukt Max zeer amicaal de hand. De Verstratsjes blijven wat op afstand en groeten met hun karwats.

Max Raymond! Ge hebt nieuwe vrienden gevonden, zie ik. En een nieuw paard hebt ge ook al!

Raymond groet sierlijk de dames.

Raymond Bonjour Marie, bonjour mesdemoiselles.

Raymond (Tot Max) Hoe was de reis?

Max Best. Weet ge wat, ik kom u spoedig eens bezoeken.

Raymond Ja, doe dat. Zoals vroeger.

(Twee groepjes lopen elk naar andere kant)

9 - Exterieur – Erf boerderij Raymond

Raymond en de twee Verstratsjes komen via de gewelfde poort het erf van Raymonds hereboerderij opgereden. Ze stappen af van hun paarden en overhandigen de teugels aan Jantje, de stalknecht. Twee honden komen op Raymond toegelopen. Raymond knuffelt ze uitvoerig. Manse, de oude keukenmeid staat reeds in het deurgat, ter verwelkoming. Raymond en de Verstratsjes begeven zich naar het huis.

Edmond Verstratsje

(Plagerig, met een knipoogje naar Raymond) Dag Manse. We gaan dood van de honger. Hebt ge soms een stukje brood of een paar aardappelen voor ons?

Manse (Familiair) Ja! Met een glas water er bij zeker! Kom maar binnen. Het eten is subiet klaar.
(Roept naar binnen) Tieldeken! Ze zijn er!

Tieldeken verschijnt naast Manse in de deuropening. Ze is een fris jong meisje.

Evarist Verstratsje
Ah! De schoonheid is er ook. Dag schoonheid!

Manse Gij zot. Kom, Tieldeken.

Manse en Tieldeken gaan naar binnen.

Evarist Verstratsje
(Tot Edmond) Hereboeren, dat heeft een leven, hè Edmond. Dat heeft twee meiden, één die zorgt voor de maag en een ander die het oog moet strelen.
Raymond schudt lachend het hoofd, terwijl hij zich met de Verstratsjes naar binnen begeeft.

10 – Interieur – Woonkamer Raymond

Manse komt uit de keuken.

Manse Wel, smaakt het?

Edmond Verstratsje
Zoals gij kunt koken, Manse. Een mens zou zich een beroerte eten.

Manse (Ongegeneerd) Ik kan 't zien. Uw hoofd is bijna zo rood als de wijn.

Raymond (Lacht) Het was zeer lekker, Manse. Hebt ge nog wat voor dessert?

Manse Natuurlijk. Hazepastei.

Edmond Verstratsje
Laat maar komen.

Manse begeeft zich naar de keuken.

Manse Tieldeken!

Raymond opent een fles Bourgogne. Tieldeken komt uit de keuken met de hazepastei. Ze bedient Raymond en de Verstratsjes.

Evarist Verstratsjes
Dank u, schoonheid.